

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-10077/2019-ERU

V Ostravě dne 25. října 2019

Č. j. 10077-3/2019-ERU

PŘÍKAZ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán dle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), a ust. § 2c zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, v příkazním řízení podle ust. § 90 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), ve spojení s ust. § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vedeném pod sp. zn. OSR-10077/2019-ERU s obviněným z přestupku, kterým je obchodní společnost **ACTHERM Praha spol. s r.o.**, se sídlem Jevanská 1085/12, Strašnice, 100 00 Praha 10, IČO: 24206466, ve věci podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění účinném do 28. února 2017 (dále jen „zákon o cenách“), rozhodl

takto:

- I. Účastník řízení, společnost **ACTHERM Praha spol. s r.o.**, se sídlem Jevanská 1085/12, Strašnice, 100 00 Praha 10, IČO: 24206466 (dále jen „účastník řízení“), **se uznává vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách**, kterého se dopustil tím, že jako prodávající v cenové lokalitě „Praha 9 – Letňany, VS Krnovská, Rýmařovská, Třinecká, Rychnovská“ (dříve označované jako „VS Letňany v majetku dodavatele“) požadoval prostřednictvím jednotlivých vystavených faktur za dodávky tepelné energie po svých tehdejších odběratelích tepelné energie po skončení roku 2016 a v některých případech i v průběhu roku 2016 cenu tepelné energie za rok 2016, jejíž výše nebyla v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen dle ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách, když
  - a) v rozporu s ust. bodu (1.1) a (1.3) cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 2/2013 ze dne 1. listopadu 2013, k cenám tepelné energie, ve znění změn provedených cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. 4/2015 ze dne 6. listopadu 2015, k cenám tepelné energie (dále společně jen „cenové rozhodnutí“), uplatnil ve výsledné ceně tepelné energie ekonomicky neoprávněné náklady, a to
    - v položce „Správní režie“ kalkulace výsledné ceny tepelné energie (listina označená účastníkem řízení jako „Kalkulační vzorec ceny tepelné energie – vyúčtování r. 2016“ ze dne 30. ledna 2017, ve spise založená jako součást podkladů pod č. j. 02545-13/2019-ERU) ekonomicky neoprávněné náklady

ve výši 2 783,15 Kč bez DPH za příspěvky zaměstnavatele na penzijní připojištění,

- v položce „Správní režie“ kalkulace výsledné ceny tepelné energie (listina označená účastníkem řízení jako „Kalkulační vzorec ceny tepelné energie – vyúčtování r. 2016“ ze dne 30. ledna 2017, ve spise založená jako součást podkladů pod č. j. 02545-13/2019-ERU) ekonomicky neoprávněné náklady ve výši 3 217,03 Kč bez DPH za příspěvky zaměstnavatele na životní pojištění.

- II.** Účastníkovi řízení se dle ust. § 18 odst. 3 písm. b) energetického zákona **ukládá opatření k nápravě** zjištěného protiprávního stavu uvedeného ve výroku I. tohoto příkazu spočívající v povinnosti účastníka řízení ve lhůtě 90 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu vytvořit opravnou kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2016 pro cenovou lokalitu „Praha 9 – Letňany, VS Krnovská, Rýmařovská, Třinecká, Rychnovská“ (dříve označované jako „VS Letňany v majetku dodavatele“), která nebude obsahovat neoprávněné náklady celkem ve výši 6 000,18 Kč bez DPH, a na jejím základě provést s tehdejšími odběrateli tepelné energie v uvedené cenové lokalitě vyúčtování výsledné ceny tepelné energie za rok 2016 spolu s příslušnou sazbou daně z přidané hodnoty a současně v povinnosti doložit splnění uvedených povinností Energetickému regulačnímu úřadu ve lhůtě 90 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu.
- III.** Dle ust. § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení za spáchání přestupku dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách **ukládá pokuta ve výši 6 000 Kč** (slovy: šest tisíc korun českých), která je splatná do 90 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 34519.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 28. února 2019 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) dle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), v tehdy účinném znění, kontrolu ve věci dodržování ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, v tehdy účinném znění. Na základě kontrolního zjištění a získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 7. června 2019 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 02545-14/2019-ERU. Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokole o kontrole nepodal účastník řízení žádné námítky.

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 02545/2019-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 11. října 2019, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny všechny okolnosti daného případu se zjištěním stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ust. § 3 správního řádu, a proto přistoupil v souladu s ust. § 150 správního řádu a ust. § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky k vydání tohoto příkazu.

Dle ust. § 81 zákona o odpovědnosti za přestupky mohou být v řízení navazujícím na výkon kontroly skutečnosti zjištěné při kontrole jediným podkladem rozhodnutí o přestupku.

II. Kontrolní zjištění

Kontrola byla zahájena dne 28. února 2019 na základě doručeného Oznámení o zahájení kontroly z téhož dne, č. j. 02545-1/2019-ERU, účastníku řízení.

V průběhu kontroly shromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci v souladu s ust. § 3 správního řádu, na základě kterých vyhotovil dne 7. června 2019 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 02545-14/2019-ERU. V závěru tohoto protokolu bylo uvedeno, že kontrolou bylo zjištěno, že účastník řízení při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie v roce 2016 porušil cenové předpisy tím, že vyúčtoval cenu tepelné energie za rok 2016 v cenové lokalitě „VS Letňany v majetku dodavatele“, jejíž výše není v souladu s podmínkami věcného usměrňování podle ust. § 6 zákona o cenách, a to tím, že do kalkulace výsledné ceny tepelné energie za rok 2016 zahrnul náklad v položce:

- „Správní režie“ za příspěvek zaměstnavatele na penzijní připojištění ve výši 2 783,15 Kč, který nelze považovat za ekonomicky oprávněný náklad podle ust. bodu (1.1), (1.3) cenového rozhodnutí a ust. bodu (1.1.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí,
- „Správní režie“ za příspěvek zaměstnavatele na životní pojištění ve výši 3 217,03 Kč, který nelze považovat za ekonomicky oprávněný náklad podle ust. bodu (1.1), (1.3) cenového rozhodnutí a ust. bodu (1.1.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí.

S výše uvedeným protokolem a výsledky provedené kontroly byl účastník řízení prokazatelně seznámen doručením uvedeného protokolu, tj. dne 28. února 2019.

III. Popis skutkového stavu

Účastník řízení podniká v oblasti výroby a rozvodu tepelné energie na území hlavního města Prahy na základě licence č. 311218990 na výrobu tepelné energie udělené Úřadem a licence č. 321218991 na rozvod tepelné energie udělené Úřadem. V obou případech byl výkon licencované činnosti zahájen dne 28. března 2012.

V cenové lokalitě „Praha 9 – Letňany, VS Krnovská, Rýmařovská, Třinecká, Rychnovská“, kterou účastník řízení dříve označoval jako „VS Letňany v majetku dodavatele“ (dále jen „kontrolovaná cenová lokalita“) podnikal účastník řízení v roce 2016 v oblasti rozvodu tepelné energie celkem ve čtyřech vymezených územích, evidovaných v licenci na rozvod tepelné energie č. 321218991, ve znění změny č. 001, kde dodával odběratelům tepelnou energii a provozoval rozvodná tepelná zařízení. Seznam těchto vymezených území je uveden v Tabulce č. 1.

Tabulka 1: Seznam vymezených území dle licence na rozvod tepelné energie č. 321218991

Evidenční číslo	Název vymezeného území	Adresa	Přenosová kapacita MWt	Délka teplovodního rozvodu
39	VS Krnovská 352	Krnovská 352, Praha – Letňany	2,260	0,348
40	VS Rýmařovská 361	Rýmařovská 361, Praha – Letňany	2,292	0,284
41	VS Třinecká 350	Rychnovská 350, Praha – Letňany	2,200	0,336
42	VS Rychnovská 139	Rychnovská 139, Praha - Letňany	0,458	0,000

Účastník řízení v kontrolované cenové lokalitě nakupoval tepelnou energii od společnosti Pražská teplotárenská a.s., IČO: 45273600, a následně ji v roce 2016 dodával 22 odběratelům tepelné energie do 23 odběrných míst. Se všemi odběrateli tepelné energie měl

účastník řízení uzavřenu smlouvu o dodávce tepelné energie. Seznam odběratelů s uvedením odběrných míst a uzavřených smluv je uveden v Tabulce č. 2.

Tabulka 2: Seznam odběratelů tepelné energie

Odběratel	Odběrné místo	Smlouva o dodávce TE č.	
Společenství Tvrdého 287 – 288, Praha - Letňany	Tvrdého 287	████████	
Společenství vlastníků jednotek v budově čp. 293,294 v ulici Tvrdého, Praha – Letňany	Tvrdého 294	████████	
Společenství vlastníků jednotek v budově čp. 291,292 v ulici Tvrdého, Praha – Letňany	Tvrdého 292	████████	
Společenství vlastníků jednotek v budově čp. 289,290, v ulici Tvrdého	Tvrdého 289	████████	
Základní škola a Mateřská škola generála Františka	Třinecká 350	████████	
	Rychnovská 139		
Letňanská sportovně kulturní s.r.o.	Třinecká 650	████████	
Bytové družstvo OMEGA	Bludovická 397		
Společenství vlastníků jednotek Dudkova 338,339,340	Dudkova 339		
Společenství vlastníků jednotek Krnovská 351,352,353	Krnovská 352		
Společenství vlastníků jednotek Frýdecká 402,403,404	Frýdecká 404		
Společenství vlastníků jednotek Šumperská 343,344,345	Šumperská 344		
Společenství vlastníků jednotek Šumperská 347,348,349	Šumperská 348		
Společenství vlastníků jednotek Šumperská 354,355	Šumperská 355		
Společenství vlastníků jednotek Vítkovická 368,369,370	Vítkovická 369		
Společenství vlastníků jednotek Bohumínská 388,389,390	Bohumínská 389		
Společenství vlastníků jednotek Bohumínská 391,392,393	Bohumínská 391		
Společenství vlastníků jednotek Rýmařovská 360,361,362	Rýmařovská 361		
Společenství vlastníků jednotek Rýmařovská 385,386,387	Rýmařovská 386		
Společenství vlastníků jednotek Šumperská 357,358,359	Šumperská 358		
Společenství vlastníků jednotek Šumperská 380,381,382	Šumperská 381		
Společenství vlastníků jednotek v domě čp. 376, 377, 378 v ulici Vítkovická	Vítkovická 377		████████
Společenství vlastníků jednotek Vítkovická 373,374,375	Vítkovická 374		████████

III. I. Sjednání, kalkulace a vyúčtování ceny tepelné energie

Podle regulačního výkazu č. 31, 32-CL a): Výkaz cenové lokality (část a) za rok 2016 s datem vyplnění 20. dubna 2017 účastník řízení v kontrolované cenové lokalitě dodával tepelnou energii na úrovních předání „z centrální výměník. stanice (CVS)“, „pro centrální přípravu TUV na CVS“, „ze sekundárních rozvodů“ a „z domovní předávací stanice“.

Účastník řízení nakupoval v kontrolované cenové lokalitě tepelnou energii od svého dodavatele do čtyř odběrných míst na stejné úrovni předání „na vstupu do předávací stanice“ o shodných parametrech dodávané teplotonosné látky, smluvně sjednaných, a následně ji po úpravě parametrů teplotonosné látky dodal všem svým odběratelům za stejnou výslednou cenu tepelné energie. V rámci kontroly bylo zjištěno, že úroveň předání tepelné energie, ze které dodává účastník řízení tepelnou energii všem svým odběratelům je pro všechny tyto odběratele na úrovni předání „ze sekundárních rozvodů“, z rozvodného tepelného zařízení přímo do odběrného tepelného zařízení jednotlivých odběratelů. Uvedené vyhodnocení vychází z legislativního vymezení, a to z ust. § 2 odst. 2 písm. c) energetického zákona, dle něhož se rozvodným tepelným zařízením rozumí zařízení pro dopravu tepelné energie tvořené tepelnými sítěmi, předávacími stanicemi a tepelnými přípojkami. V předávacích stanicích ve vlastnictví účastníka řízení, kde jsou umístěna měřicí zařízení, dochází k předání tepelné energie odběratelům nacházejícím se ve stejných objektech na úrovni předání tepelné energie „ze sekundárních rozvodů“, neboť předávací stanice ve smyslu výše uvedeného vymezení rozvodného tepelného zařízení jsou považovány za součást rozvodného tepelného

zařízení. Účastník řízení by tak měl pro všechny své odběratele kalkulovat cenu na jedné úrovni předání.

Účastník řízení v roce 2016 kalkuloval jednosložkovou cenu tepelné energie shodnou pro všechny odběratele. Předběžná cena tepelné energie byla pro rok 2016 kalkulována ve výši [REDACTED] Kč/GJ bez DPH. Odběratelé hradili v průběhu roku zálohové platby. Po ukončení kalendářního roku účastník řízení sestavil kalkulaci výsledné ceny tepelné energie, dle níž byla stanovena cena tepelné energie ve výši [REDACTED] Kč/GJ bez DPH. Jednotlivým odběratelům (kromě odběratele Základní škola a Mateřská škola generála Františka, který obdržel vyúčtování se zúčtováním zaplacených záloh již v průběhu roku 2016) bylo v únoru 2017 vystaveno vyúčtování za dodávky tepelné energie v roce 2016 za výslednou cenu tepelné energie, ve kterém byly vypořádány měsíční zálohy, které odběratelé hradili v průběhu roku za ceny předběžné. Vyúčtování za rok 2016, tj. kopie vystavených faktur za uskutečněné dodávky tepelné energie odběratelům, včetně příloh, jsou ve spise založeny pod č. j. 02545-7/2019-ERU.

Za uskutečněné dodávky tepelné energie v roce 2016 v celkovém množství [REDACTED] GJ, účastník řízení dosáhl tržeb ve výši [REDACTED] Kč, což doložil výpisem z účtu č. [REDACTED]. V kalkulaci výsledné ceny tepelné energie (listina označená účastníkem řízení jako „Kalkulační vzorec ceny tepelné energie – vyúčtování r. 2016“ ze dne 30. ledna 2017, ve spise založená jako součást podkladů pod č. j. 02545-13/2019-ERU, dále jen „kalkulace výsledné ceny tepelné energie“) uplatnil účastník řízení celkové náklady a zisk v souhrnné výši [REDACTED] Kč bez DPH.

Kalkulace výsledné ceny tepelné energie za rok 2016 v kontrolované cenové lokalitě je uvedena v následující Tabulce č. 3. Tato tabulka obsahuje také propočtení jednotkové ceny v Kč/GJ bez DPH a podíl na výsledné ceně tepelné energie v % u jednotlivých položek kalkulace, který vyčíslili kontrolující v rámci kontroly.

Tabulka 3: Kalkulace výsledné ceny tepelné energie za rok 2016 s vyčíslením podílu na ceně

Položka	[Kč bez DPH]	[Kč bez DPH/GJ]	Podíl na ceně [%]
1. Proměnné náklady	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
1.1 Palivo	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
1.2 Nákup tepelné energie	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
1.3 Elektrická energie	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
1.4 Technologická voda	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
1.5 Ostatní proměnné náklady	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
2. Stálé náklady	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
2.1 Mzdy a zákonné pojištění	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
2.2 Opravy a údržba	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
2.3 Odpisy	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
2.4 Nájem	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
2.5 Leasing	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
2.6 Zákonné rezervy	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
2.7 Výrobní režie	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
2.8 Správní režie	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
2.9 Úroky z úvěru	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
2.10 Ostatní stálé náklady	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
3. Zisk	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
Celkem stálé náklady a zisk	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]

Celkem náklady a zisk	██████████	██████████	██████████
Množství tepelné energie [GJ]	██████████		
Cena bez DPH [Kč/GJ]	██████████		
Cena včetně DPH [Kč/GJ]	██████████		

III. II. Náklady v ceně tepelné energie (správní režie)

Celkové náklady, které účastník řízení na zajištění správního režie pro činnost výroba a rozvod tepelné energie vynaložil, činily ██████████ Kč při celkovém množství tepelné energie ve výši ██████████ GJ. V jednotlivých cenových lokalitách účastník řízení náklady stanovuje jako součin množství tepelné energie s fixně stanovenou hodnotou ██████████ Kč/GJ. Tímto způsobem účastník řízení alokoval náklady ve všech cenových lokalitách podílem ve výši ██████████ %, což představuje z celkově vynaložených nákladů ██████████ Kč, přičemž je tato hodnota o ██████████ Kč menší, než kolik účastník řízení ve skutečnosti na zajištění správního režie vynaložil.

V kontrolované cenové lokalitě byl uplatněn v položce „Správní režie“ poměrný náklad ve výši ██████████ Kč. Způsob stanovení výše tohoto nákladu je shodný se způsobem v ostatních cenových lokalitách (tzn. množství tepelné energie ██████████ GJ násobeno hodnotou ██████████ Kč/GJ). Způsob stanovení nákladu zařazeného v položce kalkulace „Správní režie“ tak nevychází ze skutečně vynaložených nákladů, ale pouze odvozením stanoveného čísla na jednotku tepelné energie vynásobené množstvím tepelné energie. Nejedná se tak o žádný transparentní způsob, jakým by ekonomicky oprávněné náklady měly vstupovat do věcně usměrněné ceny tepelné energie. Z toho důvodu kontrolující v rámci kontroly vyčíslili v Tabulce č. 4 rozdíl mezi výší správního režie vyčíslenu pomocí fixní hodnoty ██████████ Kč/GJ a výší skutečně vynaložených nákladů, rozdělenou v poměru množství tepelné energie v jednotlivých cenových lokalitách.

Tabulka 4: Rozdělení správního režie na jednotlivé cenové lokality

Cenová lokalita	Množství tepelné energie (v GJ)	SR stanovená účastníkem řízení ¹⁾ (v Kč)	Množství tepelné energie (v %) ²⁾	SR v poměru dle množství TE ³⁾ (v Kč)	SR zahrnující pouze oprávněné náklady v poměru dle množství TE ⁴⁾ (v Kč)
Praha 10 - plynové kotelny v majetku MČ	██████████	██████████	██████████	██████████	██████████
Praha 10 - VS v majetku MČ	██████████	██████████	██████████	██████████	██████████
Praha 10 - Strašnice, VS u Kombinátu 440	██████████	██████████	██████████	██████████	██████████
VS Letňany v majetku dodavatele	██████████	██████████	██████████	██████████	██████████
Praha 10 - Malešice, Černokostelecká 118/569	██████████	██████████	██████████	██████████	██████████
Praha 8 - Kobylisy, VS Střelničná 15/1007	██████████	██████████	██████████	██████████	██████████
Praha 8 - VS Nad Košínkou 984/5	██████████	██████████	██████████	██████████	██████████
Praha 8 - VS Konšelská 581/14	██████████	██████████	██████████	██████████	██████████
Praha 9 - Letňany, Beranových 716,717	██████████	██████████	██████████	██████████	██████████
Praha 4 - Michle, VS Bohdalec, V Dolině 1516/1A, 1515/1B, 1515/1C, 1533/1D	██████████	██████████	██████████	██████████	██████████

Praha 10 - Vršovice, Kodaňská 44/875	████	████	██	████	████
Praha 4 - Michle, Hodonínská 6/1239	████	████	██	████	████
Praha 7,8,10 - DPS (bytová část)	████	████	██	████	████
Praha 7 - Holešovice, Veverkova 1418/10, DPS (pára)	██	████	██	████	████
Praha 5 - Smíchov, Zubatého 330/10	████	████	██	████	████
Praha 9 - Letňany, Křivoklátská 285	████	████	██	████	████
Praha 10 - Malešice, Rektorská 577/5	████	████	██	████	████
Praha 5 - Na Hřebenkách 737/5	████	████	██	████	████
Praha 5 - Černochova 1291	████	████	██	████	████
Praha 2 - Jana Masaryka 708/12	████	████	██	████	████
Praha 2 - Vyšehradská 1349/2	██	████	██	████	████
Praha 2 - Blanická 2135/13	████	████	██	████	████
Praha 5 - plynové kotelny	████	████	██	████	████
Praha 2,3,4,5,7,8,10- domovní kotelny (bytová část)	████	████	██	████	████
Karlovy Vary - domovní kotelny	████	████	██	████	████
Rakovník - Husovo nám. 2347	████	████	██	████	████
Celkem	████	████	██	████	████

¹⁾ součin množství tepelné energie a fixní hodnoty █████

²⁾ množství tepelné energie v cenové lokalitě děleno celkovým množstvím tepelné energie █████ GJ násobeno 100

³⁾ celková správní režie ve výši █████ Kč rozdělena v poměru dle množství tepelné energie

⁴⁾ správní režie ve výši █████ Kč ponížena o penzijní připojištění ve výši █████ Kč a životní pojištění ve výši █████ Kč rozdělena dle množství tepelné energie, z důvodů popsaných dále

Z Tabulky č. 4 je zřejmé, že ačkoliv účastník řízení pro dělení správní režie mezi jednotlivé cenové lokality nepoužil postup, který by byl dostatečně transparentní, ve všech cenových lokalitách použitým postupem v kontrolovaném roce stanovil hodnotu správní režie v nižší výši, než ve které by ji v jednotlivých lokalitách uplatnil, pokud by ji rozdělil v poměru dodaného množství tepelné energie.

Penzijní připojištění a životní pojištění

Účastník řízení uplatnil v cenách tepelné energie za rok 2016 v položce „Správní režie“ kalkulace výsledné ceny tepelné energie náklady pod názvem „Penzijní připojištění – daňově uznatelné“ ve výši █████ Kč a „Životní pojištění – daňově uznatelné“ ve výši █████ Kč.

V Tabulce č. 5 je vyčísleno, v jaké výši se náklady za penzijní připojištění a životní pojištění promítly v kontrolované cenové lokalitě. Z celkových uplatněných nákladů bylo nejprve zjištěno, jaká částka připadá na 1 GJ tepelné energie (podíl celkového uplatněného nákladu a celkového množství tepelné energie). Následně byla částka připadající na 1 GJ vynásobena množstvím tepelné energie, která byla dodaná v kontrolované cenové lokalitě.

Dle ust. § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se na přestupky a dosavadní jiné správní delikty ode dne nabytí tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona, přičemž odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. před 1. červencem 2017. Podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Jak právní úprava odpovědnosti za jiný správní delikt právnické osoby dle zákona o cenách, tj. ve znění účinném před 1. červencem 2017, tak i právní úprava odpovědnosti za přestupek právnické osoby dle zákona o odpovědnosti za přestupky, je založena na tzv. objektivní odpovědnosti, tj. odpovědnost právnické osoby je posuzována v obou právních úpravách bez ohledu na zavinění. V tomto směru lze tedy konstatovat, že právní úprava dle zákona o odpovědnosti za přestupky není pro pachatele příznivější.

Ust. § 17 odst. 1 zákona o cenách obdobně jako ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky rovněž dále uvádí, že právnická osoba za správní delikt, resp. přestupek, neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se pak právnická osoba nemůže odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přestupku.

Správní orgán tudíž dospěl k závěru, že pro posouzení obecné odpovědnosti účastníka řízení za spáchání přestupku se použije právní úprava účinná v době spáchání přestupku, tj. právní úprava dle zákona o cenách, příp. správního řádu, neboť právní úprava obecné odpovědnosti právnické osoby za přestupek dle zákona o odpovědnosti za přestupky je ve svém důsledku pro pachatele totožná, ne-li méně příznivá s přihlédnutím k nemožnosti vyvinění dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán dále přistoupil k vyhodnocení příznivosti znění speciálního zákona upravujícího odpovědnost za přestupek účastníka řízení, kdy konstatuje, že zákon o cenách byl po spáchání vytýkaného jednání účastníka řízení (tj. po 10. únoru 2017, kdy došlo k vyúčtování výsledné ceny tepelné energie za rok 2016 posledního odběrateli) novelizován, a to naposledy zákonem č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. července 2017 (dále souhrnně jen „novelizovaný zákon o cenách“).

Jak zákon o cenách [v ust. § 16 odst. 1 písm. d)], tak i novelizovaný zákon o cenách vždy trestal a trestá [taktéž v ust. § 16 odst. 1 písm. d)] sjednání nebo požadování ceny, jejíž výše nebo kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle ust. § 6 odst. 1 téhož zákona. K samotné skutkové podstatě vytýkaného přestupku správní orgán uvádí, že dle zákona o cenách i dle novelizovaného zákona o cenách vždy platilo a platí, že sjednání nebo požadování ceny, jejíž výše nebo kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen dle ust. § 6 odst. 1 téhož zákona, je správním deliktem (přestupkem). Taktéž ust. § 6 zákona o cenách nedoznalo změny.

Z uvedeného tedy vyplývá, že právní úprava posouzení odpovědnosti za přešupek novelizovaného zákona o cenách není pro účastníka řízení příznivější, neboť je totožná s právní úpravou účinnou v době spáchání činu, tj. zákonem o cenách. Správní orgán proto posoudil jednání účastníka řízení podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno [tj. dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách].

V otázkách procesních bylo správním orgánem postupováno podle předpisů účinných v době rozhodování, tj. podle zákona o odpovědnosti za přešupky, případně subsidiárně dle správního řádu.

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přešupky se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přešupky a jiné správní delikty použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Dle ust. § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, i dle ust. § 16 odst. 4 písm. b) zákona o cenách se za přešupek dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách uloží pokuta ve výši jedno až pětinasobku nepřiměřeného majetkového prospěchu, jde-li vyčíslit, zjištěného za kontrolované období, nejvýše za dobu posledních 3 let, nebo do 1 000 000 Kč, je-li výše nepřiměřeného majetkového prospěchu nižší než 1 000 000 Kč.

Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, tedy za přešupek dle ust. § 16 odst. 4 písm. b) zákona o cenách neumožňuje pachateli uložit jinou sankci než pokutu, a to bez možnosti např. mimořádného snížení výměry pokuty či dokonce upuštění, resp. podmíněného upuštění, od uložení správního trestu jak upravuje zákon o odpovědnosti za přešupky v ust. § 42 až § 44. Správní orgán má tedy za to, byť i pouze s ohledem na uvedená ustanovení zákona o odpovědnosti za přešupky, že právní úprava týkající se určení druhu a výměry sankce je dle zákona o odpovědnosti za přešupky pro účastníka řízení příznivější než právní úprava dle zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, a tudíž při určení druhu a výměry sankce za spáchání přešupku postupoval dle části druhé Hlavy VII zákona o odpovědnosti za přešupky, jak vyplývá i z části „V. Uložení správního trestu“ odůvodnění tohoto příkazu.

IV. I. Obecný právní rámec

Dle ust. § 2c zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, Úřad (i) vykonává působnost při uplatňování, regulaci, sjednávání a kontrole cen v oblasti energetiky, (ii) vydává právní předpisy pro regulaci, sjednávání a kontrolu cen v oblasti energetiky a (iii) vydává rozhodnutí o regulaci cen včetně pravidel pro klíčování nákladů, výnosů a hospodářského výsledku regulovaných a neregulovaných činností.

Přešupku ve smyslu ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako prodávající dopustí tím, že sjedná nebo požaduje cenu, jejíž výše nebo kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle ust. § 6 odst. 1 téhož zákona.

Dle ust. § 6 odst. 1 zákona o cenách věcné usměrňování cen spočívá ve stanovení podmínek cenovými orgány pro sjednání cen. Těmito podmínkami se rozumí vymezení

(i) maximálního rozsahu možného zvýšení ceny zboží ve vymezeném období, nebo (ii) maximálního podílu, v němž je možné promítnout do ceny zvýšení cen určených vstupů ve vymezeném období, nebo (iii) závazného postupu při tvorbě ceny nebo při kalkulaci ceny, včetně zahrnování přiměřeného zisku do ceny.

K provedení ust. § 6 zákona o cenách v energetických odvětvích vydává Úřad cenová rozhodnutí. V daném případě, kdy správní orgán posuzoval dodržování cenových předpisů u účastníka řízení za rok 2016, bylo účinné cenové rozhodnutí Úřadu č. 2/2013 ze dne 1. listopadu 2013, k cenám tepelné energie, ve znění změn provedených cenovým rozhodnutím Úřadu č. 4/2015 ze dne 6. listopadu 2015, k cenám tepelné energie (tj. cenové rozhodnutí).

Z ust. bodu (1.1) cenového rozhodnutí vyplývá, že se ceny tepelné energie regulují způsobem věcného usměrňování cen, přičemž do ceny tepelné energie lze v kalendářním roce promítnout pouze ekonomicky oprávněné náklady, přiměřený zisk a daň z přidané hodnoty podle jiného právního předpisu (zákona o dani z přidané hodnoty).

Dle ust. bodu (1.3) cenového rozhodnutí se ekonomicky oprávněnými náklady v ceně tepelné energie rozumí ekonomicky oprávněné náklady (dle ust. § 2 zákona o cenách) nezbytné pro výrobu anebo rozvod tepelné energie v kalendářním roce, které vycházejí z účetnictví dodavatele tvořeného v souladu s Českými účetními standardy podle jiného právního předpisu, jímž je zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů. Veškeré uplatňované ekonomicky oprávněné náklady zahrnuje dodavatel do ceny tepelné energie. Zároveň jsou v příloze č. 1 cenového rozhodnutí uvedeny některé ekonomicky oprávněné náklady v ceně tepelné energie včetně stanovení podmínek pro určení jejich výše.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že aby mohl dodavatel tepelné energie uplatnit některé náklady do ceny tepelné energie, musí tyto náklady přímo souviset s výrobou nebo rozvodem tepelné energie, a současně se musí jednat o nezbytný náklad uplatněný pouze v oprávněné výši.

Z cenového rozhodnutí dále vyplývá, že výsledná cena tepelné energie vychází z výsledné kalkulace, která obsahuje skutečné ekonomicky oprávněné náklady a odpovídá výnosům za tepelnou energii a skutečnému množství tepelné energie za ukončený kalendářní rok.

Zákon o cenách v ust. § 2 odst. 7 písm. a) stanovuje, že za ekonomicky oprávněné náklady se považují náklady na pořízení odpovídajícího množství přímého materiálu, mzdové a ostatní osobní náklady, technologicky nezbytné ostatní přímé a nepřímé náklady a náklady oběhu. Dále tento zákon v témže ustanovení stanovuje, že při posuzování ekonomicky oprávněných nákladů se vychází z dlouhodobě obvyklé úrovně těchto nákladů v obdobných ekonomických činnostech s přihlédnutím k zvláštnostem daného zboží. Zvláštnosti daného zboží přitom reflektuje právě výše zmíněné cenové rozhodnutí.

Správní orgán poznamenává, že právní předpisy týkající se cenové regulace jsou do značné míry z hlediska svého účelu autonomní na předpisech předmětem právní úpravy obdobných, neboť jejich smyslem je veřejnoprávně regulovat část jinak soukromoprávního vztahu mezi prodávajícím a kupujícím za účelem ochrany slabších smluvních stran v rámci tržního prostředí s omezenou mírou konkurence, jehož typickým příkladem je centrální

zásobování tepelnou energií. Skutečnost, že je nějaký náklad nákladem daňově uznatelným, tak samo o sobě nemusí znamenat ekonomickou oprávněnost nákladu v kalkulaci ceny.

IV. II. Právní posouzení skutku

Správní orgán v rámci správního řízení zjistil a prokázal, že účastník řízení je právnickou osobou a zároveň byl v roce 2016 výrobcem a dodavatelem tepelné energie v kontrolované cenové lokalitě, přičemž povaha jeho činnosti spočívala právě ve výrobě a dodávce (tedy prodeji) tepelné energie. Z uvedeného tedy vyplývá, že vůči svým odběratelům vystupoval účastník řízení jako prodávající.

Penzijní připojištění a životní pojištění

Účastník řízení v kontrolované cenové lokalitě uplatnil v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie (na základě které vyúčtoval výslednou cenu tepelné energie za rok 2016 v kontrolované cenové lokalitě) náklady ve výši 2 783,15 Kč bez DPH na penzijní připojištění a 3 217,03 Kč bez DPH na životní pojištění, jak bylo blíže popsáno v části *III. II. Náklady v ceně tepelné energie (správní režie)* tohoto příkazu.

Pro posouzení těchto nákladů je nejprve nutné posoudit, zda příspěvek na penzijní připojištění a životní pojištění lze považovat za mzdové náklady, které by byly pro účely cenových předpisů ekonomicky oprávněnými náklady.

V tomto ohledu je nutné postupovat v souladu s ust. § 109 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“), dle kterého *„mzda je peněžité plnění a plnění peněžité hodnoty (naturální mzda) poskytované zaměstnavatelem zaměstnanci za práci, není-li v tomto zákoně dále stanoveno jinak.“* Základním charakterem mzdy je poskytování tohoto plnění za vykonanou práci, přičemž její výše může být odvozena, jak od množství odpracovaného času, tak rovněž od vykonání zadaných pracovních úkolů. Celkové odměňování zaměstnanců se však nesestává pouze z odměny za vykonanou práci (mzdy), ale rovněž z odměny, která má povahu zaměstnanecké výhody (benefitu) a je poskytována v souvislosti se zaměstnáním, nikoli však výlučně za práci. Zaměstnanecké výhody poté plní z právního hlediska na rozdíl od mzdy stabilizační či věrnostní povahu a lze je považovat za nadstandardní pracovní či mimopracovní podmínky a plnění, k jejichž vytváření a poskytování zaměstnavatel přistupuje dobrovolně a nad rámec své zákonné povinnosti.

Otázku mzdových a nemzdových plnění rozvádí rovněž komentář k předmětnému ustanovení zákoníku práce, kde se uvádí: *„Dále se za mzdu nepovažují i další plnění poskytovaná v souvislosti se zaměstnáním, např. odstupné, cestovní náhrady, výnosy z kapitálových podílů (akcií), odměny za pracovní pohotovost, odchodné sjednané pro případ skončení výkonu jmenované funkce, odměny při životních a pracovních jubileích a za pomoc při mimořádných událostech (viz ust. § 224 odst. 2 zákoníku práce), příspěvky na stravování, používání služebních automobilů i pro soukromé účely zaměstnance či odměny poskytnuté zaměstnanci za výkon funkce ve statutárním orgánu zaměstnavatele podle občanského zákoníku. Která plnění jsou mzdová a která nikoliv, by mělo být zřejmé z pracovní nebo kolektivní smlouvy, z jiné smlouvy (např. manažerské), popř. z vnitřního předpisu zaměstnavatele, podle kterého se poskytují. Rozhodující při odlišení mzdy od nemzdových plnění byla a bude i nadále přímá vazba na vykonanou práci. Za mzdu je třeba považovat doplatky do mzdy (např. při převedení na jinou práci podle § 139) a příplatky ke mzdě*

(např. za práci přesčas, za práci ve ztíženém pracovním prostředí)“ [viz Vysokajová, Kahle, Randlová, Hůrka, Doležilek: *Zákoník práce: komentář*. 4. vydání. Praha : Wolters Kluwer (ČR), 2013].

Co se týká účastníkem řízení poskytovaných příspěvků na penzijní připojištění a životní pojištění, lze toto bezpochyby podřadit právě pod nemzdová plnění, tj. zaměstnanecké benefity, neboť příspěvky na penzijní připojištění ani na životní pojištění nejsou závislé přímo na zaměstnancem vykonané práci, ale jsou poskytovány pouze v souvislosti se zaměstnáním (tento názor potvrdil i Krajský soud v Brně ve svém rozhodnutí ze dne 23. ledna 2017, č. j. 30 A 93/2014-80).

Příspěvky na penzijní připojištění i životní pojištění je tak nutno považovat za určité nadstandarty obecně poskytované zaměstnancům z vlastní vůle zaměstnavatele pro motivaci zaměstnanců a nikoliv za běžný náklad vstupující do ceny tepelné energie.

Správní orgán zde odkazuje například na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 2. října 2008, č. j. 2 Afs 109/2007-146, kde se Nejvyšší správní soud mj. zabýval výkladem pojmu ekonomicky oprávněný náklad a uvedl: „*Ekonomicky oprávněnými náklady nutno rozumět náklady, které by řádný hospodář vynaložil, aby zajistil zejména samotnou výrobu tepla, přiměřenou údržbu a reprodukci svého majetku účelně používaného přímo či nepřímo v souvislosti s výrobou tepla, přiměřenou bezpečnost samotné výroby tepla i procesů souvisejících (přinejmenším v míře zákonem předepsané) a přiměřenou míru spolehlivosti dodávek tepla, a také aby dosáhl přiměřeného zisku z této činnosti. Ekonomicky neoprávněnými pak budou náklady, které buď vůbec se samotným procesem výroby tepla nesouvisí nebo náklady, které sice s ním přímo či nepřímo souvisí, ale řádný hospodář by je nevynaložil. ...*“

Správní orgán dále odkazuje na rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 23. ledna 2017, č. j. 30 A 93/2014-80 (byť se toto rozhodnutí týkalo předběžné ceny tepelné energie, lze jeho závěry totiž bezpochyby uplatnit i v nyní vedeném správním řízení, jelikož pro hodnocení ne/oprávněnosti ekonomických nákladů platí shodná pravidla jak pro předběžnou, tak výslednou cenu tepelné energie), ve kterém Krajský soud v Brně vyhodnotil jako neoprávněné náklady v ceně tepelné energie náklady vynaložené na životní pojištění zaměstnanců a ztotožnil se tak s názorem Úřadu, že tyto náklady nemohou být uplatněny v ceně tepelné energie, jelikož se nejedná o mzdové náklady, ale pouze o zaměstnanecké benefity. K tomuto správní orgán poznamenává, že byť byly v citovaném rozhodnutí Krajského soudu v Brně hodnoceny náklady na životní pojištění, lze tyto závěry bezpochyby aplikovat též na náklady na penzijní připojištění.

V dané věci správní orgán dospěl k závěru, že se v případě příspěvků na penzijní připojištění ve výši 2 783,15 Kč bez DPH a příspěvků na životní pojištění ve výši 3 217,03 Kč bez DPH v kontrolované cenové lokalitě nejedná o mzdový náklad, který by byl ekonomicky oprávněným nákladem ve smyslu zákona o cenách, resp. cenového rozhodnutí, když neshledal žádnou přímou souvislost vynaložení tohoto nákladu se zajištěním výroby a rozvodu tepelné energie. Příspěvky na penzijní připojištění, ani na životní pojištění nelze chápat jako standardní způsob odměny zaměstnanců za práci a jako takové nemůžou vstupovat do nákladů při stanovování výsledné ceny tepelné energie. Držitel licence nemůže rozumně požadovat, aby hrazení těchto zaměstnaneckých benefitů s čistě motivační funkcí pro zaměstnance, který je zcela nadstandardní a dobrovolný ze strany zaměstnavatele, bylo přenášeno prostřednictvím ceny tepelné energie na konečné odběratele. Koneční odběratelé

s daným rozhodnutím držitele licence o poskytnutí příspěvků na penzijní připojištění a životní pojištění svým zaměstnancům nemají nic společného a hrazení těchto nákladů jim nadto nepřináší žádný prospěch či užitek.

S ohledem na vše výše uvedené správní orgán shrnuje, že účastník řízení neoprávněně navýšil cenu tepelné energie v kontrolované cenové lokalitě o náklady ve formě příspěvku na penzijní připojištění ve výši 2 783,15 Kč bez DPH a o náklady ve formě příspěvku na životní pojištění ve výši 3 217,03 Kč bez DPH, které nemají žádnou souvislost s přímými či nepřímými náklady na výrobu a rozvod tepelné energie. Jelikož tedy předmětné náklady nesouvisí s výrobou a rozvodem tepelné energie, jedná se o náklady ekonomicky neoprávněné ve smyslu ust. bodu (1.1) a (1.3) cenového rozhodnutí.

IV. III. Formální a materiální stránka přestupku

Správní orgán v rámci správního řízení zjistil a prokázal, že účastník řízení jakožto prodávající požadoval v cenové lokalitě „Praha 9 – Letňany, VS Krnovská, Rýmařovská, Třinecká, Rychnovská“ po svých tehdejších odběratelích po skončení roku 2016 a v některých případech i v průběhu roku 2016 cenu tepelné energie za rok 2016, jejíž výše nebyla v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen dle ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách, tj. v souladu se závazným postupem při tvorbě ceny nebo při kalkulaci ceny. Konkrétně se jednalo o rozpor s ust. bodu (1.1) a (1.3) cenového rozhodnutí z důvodu uplatnění ekonomicky neoprávněných nákladů v položce kalkulace výsledné ceny tepelné energie „Správní režie“ celkem ve výši 6 000,18 Kč bez DPH, tj. konkrétně ve výši 2 783,15 Kč bez DPH odpovídající příspěvku zaměstnavatele (účastníka řízení) na penzijní připojištění a ve výši 3 217,03 Kč bez DPH odpovídající příspěvku zaměstnavatele (účastníka řízení) na životní pojištění.

V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného přestupku.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu (přestupku). Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty (přestupky). Podstatou správních deliktů (přestupků) je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu (přestupku), pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt (přestupek), musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu (přestupku) a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot.

V souvislosti s tím Úřad uvádí, že věcné usměrňování cen je velmi důležitým nástrojem, jehož smyslem je přesné nastavení pravidel a podmínek věcného usměrňování nastaveného podle přísných kritérií, ke kterým jsou pak dodavatelé při výkonu své podnikatelské činnosti povinni přistupovat s maximální obezřetností a opatrností při jejich dodržování. V případě, že nejsou tyto podmínky a tento postup ze strany dodavatele tepelné energie dodrženy, může mít následné protiprávní jednání výrazný nepříznivý společenský dopad na odběratele. Dodavatelé tepelné energie zabývající se prodejem tepelné energie

tak musí bezpodmínečně dodržovat a také zajistit dostatečnou a odbornou kontrolu před vyúčtováním odběratelům.

Úřad upozorňuje na skutečnost, že základním smyslem cenové regulace tepelné energie je především ochrana odběratelů tepelné energie, když odvětví teplotnosti je považováno za tzv. odvětví s přirozeným monopolem, neboť v naprosté většině lokalit zásobovaných systémy centrálního zásobování tepelnou energií má dodavatel tepelné energie monopolní postavení bez možnosti změny způsobu vytápění, aniž by taková změna nevyžadovala významné investice na straně odběratelů tepelné energie.

Z hlediska materiální stránky přestupku je třeba zejména obecně vycházet ze skutečnosti, že každá skutková podstata přestupku implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako přestupek.

V daném případě konkrétní společenská škodlivost spočívá v narušení zájmu společnosti na ochraně odběratelů tepelné energie, neboť kdyby na trhu s energetikou docházelo k takovému protiprávnímu jednání běžně, jednalo by se zcela nepochybně o absolutně neudržitelný stav, který by byl v rozporu se zájmy společnosti. Vytýkaným jednáním účastník řízení poškodil své tehdejší odběratele, kteří museli za tepelnou energii v roce 2016 zaplatit více, a to o [REDACTED] Kč/GJ bez DPH (výpočet: [REDACTED] Kč bez DPH, tj. součet ekonomicky neoprávněných nákladů dle výroku I. tohoto příkazu, děleno dodaným množstvím tepelné energie v kontrolované cenové lokalitě [REDACTED] GJ), než kdyby účastník řízení postupoval v souladu s právními předpisy a nezahrnul do ceny tepelné energie ekonomicky neoprávněné náklady.

Správní orgán má tak za prokázané, že společenská škodlivost jednání účastníka řízení byla vyšší než nepatrná a je tedy naplněna i materiální stránka přestupku dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách.

IV. IV. Odpovědnost za přestupek

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 17 odst. 1 zákona o cenách, tedy zda účastník řízení za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.

Správní orgán má za to, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Pokud by si účastník řízení počínal bděle, nedošlo by k zahrnutí neoprávněných nákladů do ceny tepelné energie. Z podkladů, které měl správni orgán k dispozici, nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení z jeho odpovědnosti za spáchaný přestupek dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách.

Pro úplnost správni orgán konstatuje, že charakteristickým znakem přestupků právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o tzv. objektivní odpovědnost, kdy je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu svých činností počínal tak, aby neporušil povinnosti dané zákonem o cenách a nepoškodil zákonem chráněné zájmy.

To v praxi znamená, že v případě jakékoliv pracovní činnosti či administrativních postupů je nutno tyto konat tak, aby nedošlo k porušení zákonem stanovených povinností.

Správní orgán tak vzhledem k výše uvedenému v rámci správního řízení zjistil a prokázal, že účastník řízení se výše popsaným jednáním dopustil spáchání přestupku dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, za který je také odpovědný. Správní orgán tedy přistoupil k uložení správního trestu.

V. Uložení správního trestu

Ve správním řízení bylo zjištěno a prokázáno, že se účastník řízení dopustil spáchání přestupku dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, za který Úřad ukládá pokutu.

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Dle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

Jelikož zákon o cenách neumožňuje ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložit pachateli správní trest ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku a ani z povahy provedení vytýkaného skutku účastníka řízení tomuto nelze uložit propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a ust. § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, přichází co do druhu správního trestu ukládaného účastníkovi řízení pouze napomenutí či pokuta.

K uložení správního trestu ve formě napomenutí v nyní posuzované věci správní orgán neshledal důvod, a to zejména s ohledem na povahu přestupku spáchaného účastníkem řízení ve smyslu ust. § 37 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky v původním znění a ust. § 38 téhož zákona, neboť by takový trest byl nepřiměřeně nízký. Správní orgán proto v daném případě vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné uložit správní trest ve formě pokuty a dále uložit opatření k nápravě.

Za přestupek dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách se dle ust. § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, uloží pokuta ve výši jedno až pětinasobku nepřiměřeného majetkového prospěchu, jde-li vyčíslit, zjištěného za kontrolované období, nejvýše za dobu jeho posledních 3 let, nebo do 1 000 000 Kč, je-li výše nepřiměřeného majetkového prospěchu nižší než 1 000 000 Kč.

Dle ust. § 2 odst. 5 zákona o cenách nepřiměřený majetkový prospěch získá prodávající, jestliže prodá zboží za cenu zahrnující neoprávněné náklady nebo nepřiměřený zisk získaný na základě uplatnění vyšší ceny prodeje oproti obvyklé ceně, v případě zneužití výhodnějšího postavení na trhu, vyšší než maximální nebo pevnou úředně stanovenou cenu, nebo vyšší, než by odpovídalo pravidlům cenové regulace.

Správním orgánem bylo prokázáno, že účastník řízení zahrnul do ceny tepelné energie za rok 2016 v kontrolované cenové lokalitě ekonomicky neoprávněné náklady celkem ve výši 6 000,18 Kč bez DPH (výpočet: součet částky ve výši 2 783,15 Kč bez DPH a 3 217,03 Kč bez DPH) a takto navýšenou cenu požadoval po svých tehdejších odběratelích. Účastník řízení tedy požadoval cenu vyšší, než by odpovídalo pravidlům cenové regulace. Tyto ekonomicky neoprávněné náklady je tak ve smyslu výše uvedeného ustanovení nutno chápat jako nepřiměřený majetkový prospěch účastníka řízení, kdy díky promítnutí ekonomicky neoprávněných nákladů do ceny došlo k navýšení ceny tepelné energie za rok 2016 v dané cenové lokalitě o [REDACTED] Kč/GJ bez DPH (výpočet: [REDACTED] Kč bez DPH děleno [REDACTED] GJ). Správní orgán uzavírá, že v případě protiprávního jednání účastníka řízení byl nepřiměřený majetkový prospěch v rámci vedeného správního řízení prokazatelně zjištěn ve výši 6 000,18 Kč bez DPH.

Správní orgán přihlédl při stanovení výměry pokuty za přestupek dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Vzhledem k uvedenému správní orgán nejprve posuzoval otázku závažnosti přestupku ve smyslu ust. § 38 písm. a) a b) zákona o odpovědnosti za přestupky. Neoprávněně navýšená částka účastníkem řízení představuje sumu, kterou byli tehdejší odběratelé tepelné energie účastníka řízení povinni v důsledku protiprávního jednání účastníka řízení zaplatit. Správní orgán opětovně upozorňuje na skutečnost, že základním smyslem cenové regulace tepelné energie je především ochrana odběratelů tepelné energie, když odvětví teplárenství je považováno za tzv. odvětví s přirozeným monopolem, neboť v naprosté většině lokalit zásobovaných systémy centrálního zásobování tepelnou energií má dodavatel tepelné energie monopolní postavení bez možnosti změny způsobu vytápění, aniž by taková změna nevyžadovala významné investice na straně odběratelů tepelné energie. Toto jednání účastníka řízení je tak nutno považovat za poškození tehdejších odběratelů tepelné energie účastníka řízení.

Byť účastník řízení v kontrolovaném roce zahrnul do ceny tepelné energie v kontrolované cenové lokalitě ekonomicky neoprávněné náklady, správní orgán ve prospěch účastníka řízení zohlednil skutečnost, že účastník řízení alokoval náklady ve všech cenových lokalitách (tj. i v kontrolované cenové lokalitě) podílem ve výši [REDACTED] %, tj. v cenách tepelné energie uplatnil menší hodnotu, než kolik ve skutečnosti za zajištění správního režie vynaložil. Správní orgán však současně poznamenává, že tato okolnost nemůže účastníka řízení zcela zbavit odpovědnosti za posuzovaný přestupek, jelikož není možné určité ekonomicky oprávněné náklady, které nebyly do ceny tepelné energie po jejím vyúčtování zahrnuty, zpětně (po proběhnuvší kontrole ze strany Úřadu a zjištění jiných neoprávněných nákladů) zahrnout do ceny tepelné energie.

Správní orgán také posuzoval otázku způsobu spáchání přestupku ze strany účastníka řízení ve smyslu ust. § 38 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky. Úřad není přesně schopen určit, zda zahrnutí ekonomicky neoprávněných nákladů do výsledné ceny tepelné energie bylo ze strany účastníka řízení účelovým porušením právní povinnosti či se jednalo o porušení v důsledku nedbalosti způsobené například nedůkladnou účetní kontrolou ceny tepelné energie za rok 2016. Vzhledem ke skutečnosti, že správní orgán při posuzování

způsobu spáchání přestupku nedospěl k jednoznačnému a prokazatelnému závěru, že by jednání účastníka řízení bylo úmyslné, vyhodnotil tuto skutečnost ve prospěch účastníka řízení.

Správní orgán dále posuzoval otázku, zda výše uvedené protiprávní jednání bylo způsobeno aktivním konáním nebo opomenutím ze strany účastníka řízení, přičemž správní orgán dospěl k názoru, že byl tento protiprávní stav nepochybně vyvolán aktivním konáním, a to požadováním ceny tepelné energie po tehdejších odběratelích účastníka řízení, jež neodpovídala podmínkám věcného usměrňování cen ve smyslu ust. § 6 zákona o cenách. Lze si však jen těžko představit, že by cena tepelné energie byla po tehdejších odběratelích účastníka řízení požadována jinak (a to např. opomenutím), a proto k této skutečnosti správní orgán nemohl přihlídnout ani jako k polehčující, ani přitěžující okolnosti.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl také k následkům a okolnostem přestupku spáchaného účastníkem řízení ve smyslu ust. § 38 písm. b) a d) zákona o odpovědnosti za přestupky. Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení zahrnul do ceny tepelné energie za rok 2016 ekonomicky neoprávněné náklady celkem ve výši 6 000,18 Kč bez DPH, došlo zcela bez pochyby k poškození tehdejších odběratelů účastníka řízení, neboť v důsledku protiprávního jednání účastníka řízení došlo k neoprávněnému navýšení ceny tepelné energie za rok 2016 (pokud by totiž účastník řízení vytýkané neoprávněné náklady do ceny tepelné energie nezahrnul, byla by cena tepelné energie bezpochyby nižší), a tím vznikla škoda jeho tehdejšími odběrateli, kteří byli povinni tuto neoprávněnou částku zaplatit.

V neposlední řadě se správní orgán zabýval také zjištěnou délkou trvání protiprávního stavu ve smyslu ust. § 38 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Vzhledem k výše uvedenému bylo prokázáno, že protiprávní jednání ze strany účastníka řízení bylo dokonáno okamžikem požadování úhrady ceny tepelné energie za rok 2016, do níž byly promítnuty ekonomicky neoprávněné náklady, po tehdejších odběratelích účastníka řízení, tj. vystavením poslední faktury, na základě které účastník řízení po svých tehdejších odběratelích požadoval úhradu ceny tepelné energie za rok 2016, tzn. dne 10. února 2017. Protiprávní stav vyvolaný účastníkem řízení právně trvá až do dne vydání tohoto příkazu. Správnímu orgánu není známo, že by účastník řízení své pochybení již napravil (toto ostatně účastník řízení ani netvrdil), a proto k odstranění zjištěného protiprávního stavu uložil výrokem II. tohoto příkazu opatření k nápravě, jež je blíže odůvodněno v části „VI. Uložení opatření k nápravě“ odůvodnění tohoto příkazu.

Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona ze strany účastníka řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Na straně účastníka řízení je třeba uvést, že účastník řízení není evidován v rámci žádného správního řízení, v němž by bylo pravomocně rozhodnuto o vině účastníka řízení za porušení ustanovení zákona o cenách ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil tento právní předpis poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Ve smyslu ust. § 39 a ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky již správnímu orgánu nejsou v posuzované věci žádné další polehčující či přitěžující okolnosti známy.

Co se týče osoby pachatele přestupku, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. dubna 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133), z nichž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt (přestupek) je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Při ukládání pokuty za porušení cenových předpisů nejsou podle zákona o cenách kritériem při určení výměru pokuty osobní a majetkové poměry pachatele, nicméně podle výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu by měl k těmto poměrům správní orgán přihlídnout, což také správní orgán činí.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy správní orgán při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Správní orgán při zjišťování majetkových poměrů účastníka řízení vycházel z listin založených ve Sbírce listin Veřejného rejstříku. Z Výkazu zisku a ztráty ke dni 31. prosince 2018 vyplývá, že účastník řízení v roce 2018 dosáhl tržeb za prodej výrobků a služeb ve výši 115 898 000 Kč a výsledku hospodaření před zdaněním ve výši 5 569 000 Kč, přičemž provozní výsledek hospodaření účastník řízení vykázal ve výši 5 034 000 Kč.

Konkrétní forma postihu a jeho výše musí působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře rušitele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Likvidační pokuta ve vztahu k podnikajícím osobám je dle judikatury taková, která je způsobilá pachateli sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. O zjevně nepřiměřenou výši sankce nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí. Rovněž je nutno přihlídnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. dubna 2015, č. j. 4 As 236/2014-85, vyplývá, že by ani záporný výsledek hospodaření nebyl překážkou pro uložení pokuty a neznamenal by ani, že uložená pokuta je likvidační. Je totiž třeba hodnotit celkovou situaci účastníka řízení jakožto právnické osoby.

Vzhledem k výše uvedenému a na základě zohlednění všech otázek a okolností daného případu, dále pak s přihlédnutím ke všem polehčujícím i přitěžujícím okolnostem, majetkovým poměrům účastníka řízení, byla účastníku řízení pokuta uložena tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto příkazu, tj. ve výši jednonásobku zjištěného nepřiměřeného majetkového prospěchu posuzovaného protiprávního jednání účastníka řízení (v tomto případě zaokrouhleného tzv. „směrem dolů“ na celé koruny, což správní orgán považuje za postup ve prospěch účastníka řízení), tedy na samotné spodní hranici možné zákonné sazby dle ust. § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

Důvodem uložení pokuty na samotné spodní hranici byly zjištěné polehčující okolnosti na straně účastníka řízení (zejména skutečnost, že účastník řízení nebyl dosud pravomocně potrestán za obdobný přestupek, jakož i skutečnost, že účastník řízení nezahrnul do ceny tepelné energie všechny náklady na správní režii, které skutečně vynaložil).

S ohledem na to, že je také ukládáno opatření k nápravě, považuje správní orgán pokutu ve výši jednonásobku nepřiměřeného majetkového prospěchu za přiměřenou a vyhovující účelu správní sankce a tedy, s ohledem na její na výši, jako postačující odradit účastníka řízení do budoucna od porušování právních předpisů a motivovat jej k dodržování cenových předpisů, jakož i odpovídající majetkovým poměrům účastníka řízení. Zároveň, umožňuje-li zákon uložení pokuty ve výši jedno- až pětinasobku výše nepřiměřeného majetkového prospěchu, je zřejmé, že nižší pokutu není dle znění příslušného ustanovení možno uložit.

Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného zákonem o cenách a též energetickým zákonem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta uložena ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto příkazu, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

VI. Uložení opatření k nápravě

Dle ust. § 18 odst. 3 písm. b) energetického zákona ukládá Úřad na základě zjištění porušení právních předpisů dle ust. § 18 odst. 1 téhož zákona opatření k nápravě, jejichž účelem je odstranění protiprávního stavu, a stanoví přiměřenou lhůtu nebo jiné nutné podmínky k zajištění jejich splnění. Opatření k nápravě tedy slouží k zajištění toho, že jednání určitého subjektu, resp. protiprávní stav, který byl tímto jednáním způsoben, bude uvedeno do souladu s právními normami. Jinými slovy, slouží k zajištění plnění veřejnoprávních povinností jeho adresáta.

Základními podmínkami pro uložení opatření k nápravě je existence stavu, který lze hodnotit jako protiprávní, a přičitatelnost tohoto stavu subjektu, jemuž má být opatření k nápravě uloženo. Správní orgán má za to, že obě základní podmínky jsou splněny,

neboť protiprávní stav byl způsoben tím, že účastník řízení požadoval po svých tehdejších odběratelích cenu tepelné energie za rok 2016, jejíž výše byla v rozporu s cenovými předpisy. Jelikož protiprávní stav nastal aktivním jednáním účastníka řízení, tak zároveň nemůže být pochyb o přičitatelnosti tohoto stavu účastníkovi řízení jako jeho původci. S ohledem na uvedené proto správní orgán vyhodnotil, že je potřeba opatření k nápravě uložit, jelikož je namístě vzniklý protiprávní stav odstranit.

Ve správním řízení je tak účastníkovi řízení výrokem II. tohoto příkazu uloženo opatření k nápravě spočívající v povinnosti účastníka řízení ve lhůtě 90 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu vytvořit opravnou kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2016 pro cenovou lokalitu „Praha 9 – Letňany, VS Krnovská, Rýmařovská, Třinecká, Rychnovská“, která nebude obsahovat neoprávněné náklady ve výši 6 000,18 Kč bez DPH (viz výrok I. tohoto příkazu), a na jejím základě provést s tehdejšími odběrateli tepelné energie v uvedené cenové lokalitě vyúčtování výsledné ceny tepelné energie za rok 2016 spolu s příslušnou sazbou daně z přidané hodnoty a současně v povinnosti doložit splnění uvedených povinností Úřadu ve lhůtě 90 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu.

Správní orgán má současně za to, že lhůta ke splnění opatření k nápravě v délce 90 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu je vzhledem k náročnosti postupu, který musí účastník řízení vykonat pro splnění opatření k nápravě, přiměřená a dostačující.

Správní orgán odůvodňuje délku této lhůty též v návaznosti na znění ust. § 16 vyhlášky č. 70/2016 Sb., o vyúčtování dodávek a souvisejících služeb v energetických odvětvích, ve znění pozdějších předpisů. V ust. § 16 odst. 1 citované vyhlášky se uvádí, že dodavatel tepelné energie provádí odběrateli bezplatně vyúčtování dodávky tepelné energie nejméně jednou za kalendářní rok, a to k 31. prosinci kalendářního roku, který je posledním dnem vyúčtovacího období. Vyúčtování dodávky tepelné energie, resp. doklad o vyúčtování dodávky tepelné energie, za kalendářní rok poskytuje dodavatel odběrateli nejpozději do 28. února následujícího kalendářního roku, pokud se s odběratelem nedohodne jinak. V ust. § 16 odst. 2 výše uvedené vyhlášky se pak uvádí, že je-li vyúčtovací období, resp. zúčtovací období, kratší než kalendářní rok, provede dodavatel tepelné energie vyúčtování dodávky tepelné energie vždy k poslednímu dni tohoto vyúčtovacího období, nejpozději do konce následujícího měsíce.

Jelikož ust. § 16 odst. 1 výše uvedené vyhlášky počítá se lhůtou fakticky 59 dnů ode dne skončení kalendářního roku („do 28. února následujícího kalendářního roku“) pro provedení vyúčtování za celý kalendářní rok, má správní orgán za to, že bylo-li účastníkovi řízení uloženo opatření k nápravě spočívající v povinnosti vytvoření opravné kalkulace výsledné ceny za rok 2016 a v provedení vyúčtování výsledné ceny tepelné energie za rok 2016, tj. fakticky za celý kalendářní rok 2016, že lhůta 90 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu je přiměřená.

Téhož názoru je správní orgán ve vztahu k další části uloženého opatření k nápravě, tj. v povinnosti účastníka řízení doložit splnění uvedené povinnosti Úřadu ve lhůtě 90 dnů od právní moci tohoto příkazu. Tedy, že i tato lhůta je přiměřená.

Poučení

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

Nesplnění povinnosti uložené výrokem II. tohoto příkazu může být po nabytí právní moci a vykonatelnosti tohoto příkazu podle ust. § 96d odst. 1 písm. d) energetického zákona Úřadem vymoženo uložением donucovací pokuty, a to dle ust. § 96d odst. 3 písm. b) téhož zákona až do výše 1 000 000 Kč. Donucovací pokuty lze v souladu s ust. § 96d odst. 3 věty první energetického zákona ukládat i opakovaně.

Mgr. Adriana Hlušíková, v. r.
oprávněná úřední osoba
odbor sankčních řízení